

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5060/2019
12.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјине, Марине Милановић, Весне Субић и Љубице Милутиновић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Љиљана Денић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд – Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 496/19 од 08.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 496/19 од 08.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

УСВАЈА СЕ ревизија тужиље и **ПРЕИНАЧАВАЈУ СЕ** одлуке о трошковима поступка садржане у пресуди Основног суда у Прокупљу П 1108/18 од 03.12.2018. године и пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 496/19 од 08.08.2019. године, тако што се обавезује тужена да тужиљи на име накнаде трошкова првостепеног и другостепеног поступка исплати износ од 33.000,00 динара, са законском затезеном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 8 дана, од дана пријема одлуке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи на име накнаде трошкова ревизијског поступка исплати износ од 12.000,00 динара у року од 8 дана од дана пријема одлуке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1108/18 од 03.12.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да у корист тужиље надлежном Фонду ПИО уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за период од октобра 2014. године до децембра 2014. године и од јануара 2015. до априла 2015. године, по стопи на дан уплате, на износе наведене за сваки месец појединачно у изреци пресуде. Ставом другим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 496/19 од 08.08.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, решење о трошковима

поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде је потврђена, а жалба тужиле одбијена.

Против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 496/19 од 08.08.2019. године тужиле је, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...87/18) због потребе разматрања правних питања и уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијано решење о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиле основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужиле је тужбом од 16.03.2018. године захтевала да се тужена обавезе да уплати припадајуће доприносе пензијског и инвалидског осигурања. Нижестепеним пресудама усвојен је тужбени захтев, тужена обавезана да у корист тужиле уплати доприносе пензијског и инвалидског осигурања РФПИО за период од октобра 2014. до децембра 2014. године и од јануара 2015. до априла 2015. године по стопи важећој на дан уплате и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом тужиле указује на погрешну примену материјалног права у делу нижестепене одлуке којом је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом члана 153. става 1. ЗПП, прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. става 1. ЗПП је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак нижестепених судова да трошкови овог поступка тужиле нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, у ситуацији када је странка успела у спору. Сходно наведеном, Врховни касациони суд је преиначио одлуке у делу о трошковима поступка тако што је обавезана тужена да тужиле на име накнаде трошкова првостепеног поступка исплати износ од 21.000,00 динара који обухвата награду пуномоћнику за састав тужбе у износу од 6.000,00 динара и награду пуномоћнику за заступање у два одржана рочишта у износима од по 7.500,00 динара и за састав жалбе и ревизије у износима од по 12.000,00 динара.

Тужиљи је досуђена законска затезна камата на трошкове првостепеног и другостепеног поступка од извршности пресуде, јер тужена долази у доцњу тек када одлука о трошковима парничног поступка постане правноснажна и када протекне рок за њено добровољно испуњење. У конкретном случају, долазак тужене у доцњу се подудара са тренутком када одлука суда којом је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка постане извршна, што даје право тужиљи да од тужене потражује и затезну камату почев од извршности пресуде у складу са чл. 277 ст.1 Закона о облигационим односима.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 416. става 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић